

ДАН 8.

СМОЉНИ САБОР – КАБИНЕТ ЛЕЊИНА - МУЗЕЈ АЛЕЛУЈЕВИХ

Осми и последњи дан нашег боравка у чаробном Санкт Петербургу предвиђен је за обилазак верских, историјских и културних објеката, али и манифестационих дешавања. Први објекат код кога застајемо је Смољни сабор. Црква нам је у току ранијих разгледања града привлачила пажњу. Својим екстеријером, где се нежно преливају небо плава и бела боја и позлаћеним крстом обасјава двориште које је окружује. Користимо сваки моменат да уживамо у спокоју који овај амбијент пружа, затим се упућујемо према изузетним културно-историјским здањима који красе некадашњу престоницу.

Симбол Октобарске револуције, поред Ауроре, представља и административно здање, односно зграда седишта градоначелника Санкт Петербурга. Велелепна зграда подигнута је 1888. године и првобитно је представљала женску школу, затим средњу школу, искључиво за децу аристократа. Моменат који су револуционари искористили за опсаду зграде је летњи распуст. Функција школе одлази у заборав, учионице постају кабинети, а уместо часова се одржавају седнице и састанци. На зидовима дугачких ходника могли смо да видимо портрете свих досадшњих градоначелника. Имали смо привилегију да се крећемо путевима свакодневнице истакнутих чланова државног врха, иако групне посете нису уобичајене јер зграда није претворена у музеј

Посетили смо кабинет Лењина, али и собе његових министара. Прво што изазива изненађење и одређену дозу чуђења јесте натпис на вратима Лењиновог кабинета „Класнаја дама“. То, међутим, Лењину није сметало. Висину од 166 cm је надоместио обућом са високим потпетицама. Читав свој живот провео је у бекству и због тога је више пута мењао лични опис. У духу личних уверења није имао специјално обезбеђење већ су га чували радници и сељаци. Заслужан је за први устав написан на мермеру. Од укупно 11 музеја посвећених Лењину, остало их је 5, али је занимљиво да се не зову по њему. Постоје два интересантна догађаја која су се десила у овој згради: убиство Кирова 1904. године представља прво убиство у историји Русије, и избијање Октобарске револуције. По убиству Кирова у дворишту цркве почела је да расте биљка коју су назвали Кировска биљка њему у част.

Упознавање са животом и радом Лењина настављамо у кући Алелујевих - породице код које се Лењин скривао и која је живела у овој згради 100 година. Лењинев музеј-стан отворен је 1938. године, има 115 m² и четири собе, с тим што су на почетку биле само две, једна у којој су се одржавали састанци и друга која је служила Лењину. У време од пре сто година, издавање оваквог стана, коштало је 100 рубаља месечно. Овај стан је уједно и последње место на коме је Лењин нелегално обитавао. Касније се у њега уселио Стаљин, а његова друга жена била је млађа ћерка Алелујевих.

Правимо паузу за ручак, а потом обилазимо Невски проспек дугачак 5 km који ужива епитет најдуже улице у Санкт Петербургу. Са сваким кораком смо могли да запазимо монументалне грађевине у духу барока, класицизма и неокласицизма. Невским

проспетом стижемо до централног трга на коме се налази споменик Александру Невском један од највећих те врсте у свету, висок 47,5 m и тежак 500 t. Наспрам једног од централних тргова, налази се државни музеј градских скулпура, односно споменик Достојевског, Римског-Корсакова, Чајковског и других великана из света књижевности, музике и уметности. Шетајући главном градском улицом, упознајемо се са руском културом, историјом и етнологијом. Испред нас се указује Петропавловска тврђава и звоник цркве са позлаћеним врхом и фигуром анђела – чувара града који је са својих 122 m представљао највишу грађевину у ондашњој Русији. У крипти цркве посвећеној Св. Петру и Павлу почивају сви чланови породице Романов. Данашњи дан завршавамо посматрањем чувене атракције, подизања покретних мостова познату под називом „отварање мостова“. Мостови су подижу према предвиђеном редоследу у току ноћи како би се обезбедио несметани пролаз великих бродова. У касним вечерњим сатима се враћамо у кампус.

